

30-31 SPORT
TEXT: MARTINA FOJTŮ
FOTO: ČESKA TELEVIZE

Ve škole informatik, v televizi učitel tance

MICHAL BUREŠ je docela normální student fakulty informatiky, na podzim se ale stal účastníkem taneční show StarDance.

Existuje možnost, že jste neviděli ani jeden díl, ale zaručeně jste o StarDance slyšeli. Stal se z ní fenomén, který Čechy přivedl zpět do tanečních. A jednoho aktivního účastníka přivedl zpět k tanci. Michal závodně tančil do osmnácti, pak kariéru kvůli únavě ukončil, ale v České televizi si ho stejně vyhlédli, aby se stal tanečním učitelem Tonyi Graves.

Když jsme se potkali k rozhovoru, bylo to teprve pár hodin od momentu, kdy se Michal dozvěděl, že v soutěži nebude pokračovat. S partnerkou, původem americkou zpěvačkou Tonyou Graves vypadli jako druhý pár soutěže. Smutek by na něm člověk ale hledal jen těžko. „V první chvíli mě napadlo, že už se zase budu moct víc věnovat škole. Ten den jsem asi dvě hodiny po přenosu měl deadline na jeden úkol, jenže jsem věděl, že ho prostě nestihnu udělat, a měl jsem výčitky,“ přiznává Michal.

Ne že by se ale těšil, až vypadne, právě naopak. Na účinkování v taneční show, které mu dohromady zabralo čtyři měsíce života, bude vzpomínat ještě dlouho. A moc rád. „Neskutečně mě to posunulo v životě, potkal jsem díky tomu spoustu inspirativních lidí a najednou jsem se z informatického nerda, který žije jenom počítačem, zase trochu vrátil na zem do života, ke svému starému já, protože předtím jsem tančil 15 let,“ líčí Michal, který je osminásobným mistrem republiky v různých tanečních kategoriích.

Dnes už jenom vede taneční kurzy, ale do konce střední školy vypadal jeho režim chvilkami až vojensky. Ráno v sedm doma v Prostějově vstal, šel do školy, kde byl zhruba do dvou, a pak odjel do Brna, kde měl do večera taneční tréninky, a domů se vracel pravidelně kolem jedenácté. A o víkendů se k tomu přidalo jezdení na soutěže.

„Nakonec jsme s mou taneční partnerkou Adrianou Maškovou skončili proto, že už jsme byli unavení. Najednou nás na soutěžích předbíhaly páry, které dřív končily za námi, ale my už jsme do toho nemohli dávat víc,“ líčí situaci, která předcházela tomu, že se přihlásil na fakultu informatiky.

Jak sám o sobě říká, vždycky měl matematickou hlavu a bavila ho matematická teorie. A když se k tomu přidal fakt, že se na fakultu informatiky mohl dostat díky vysokým výsledkům IQ testů bez přijímaček, bylo o adrese, na kterou pošle přihlášku, jasno. Pak musel ale hodně zabojovat.

„Pro člověka jako já, který nikdy neprogramoval, to byl obrovský skok. Najednou jsem nevěnoval deset dvanáct hodin denně tanci, ale přípravě do školy. Dodnes dělám nadvakrát všechny předměty, které se týkají programování,“ vypráví s tím, že už se ale aklimatizoval a hodně přemýšlí nad tím, jak by se dala výuka programování podávat líp. Bakalářskou práci by chtěl psát o tom, jak používání technologií ovlivňuje život dnešních lidí.

Tanec už vlastně neměl být součástí Michalova života, jenže mu před několika měsíci zavolal odborný poradce StarDance Jan Onder. „Tanečníky zná, ví, kdo je jak dobrý a kdo je schopný a učit, protože to je pro pořad nejdůležitější.

Když si někoho takového vyhlédne, donutí ho přijít na konkurz, což byl i můj případ,“ směje se Michal. Na konkurzu prý necítil žádný stres. Bral to tak, že buď si ho nevyberou a vše bude jako dřív, nebo jím projde, a v tom případě se zase trochu vrátí k tomu, co ho dřív tolik bavilo.

Práce na plný úvazek

Došlo na to druhé a tím pádem na spoustu změn. Na několik týdnů se přestěhoval do Prahy a ve škole si zapsal jen nejnnutnější minimum kreditů, aby všechno stíhal. Příprava StarDance totiž vydá za plnohodnotné zaměstnání. „První dva měsíce jsou takové, že se člověk snaží jen trénovat tanec a otukává si svůj slavnější protějšek, čeho je schopný, jak moc se dá třeba pracovat na výrazu,“ popisuje Michal.

Pořadatelé mu vybrali temperamentní Američanku, což mělo stejně jako jiné věci svoje výhody i nevýhody. „Tonička je velice spontánní člověk, ale vůbec se nesoustředí, takže mluvit o něčem nemělo smysl a rovnou jsme věci zkoušeli. Výhoda je, že se vůbec nestydí. Jen před prvním přenosem to na ni dolehlo a byla opravdu hodně nervózní.“

Od profesionální části páru se očekává, že bude plnit spoustu rolí. Kromě učitele byl tak Michal i trochu psychologem a fyzioterapeutem. „Vždycky je poznat, že tanečník je na tenhle specifický pohyb zvyklý od mala. Má vyvinuté stabilizační svalstvo, má sílu v kloubech. Ten druhý člověk pak najednou z ničeho začne trénovat pět dní v týdnu a tělo to nutně nezvládá,“ přibližuje těžké chvíle účastníků.

Sám se ale taky měl s čím vyrovnávat. „Kdysi jsem se ocitl na pokraji vyhoření, takže když jsem si v prvních dnech obouval taneční boty, cítil jsem se ve stresu. Ale pak jsem si to nastavil tak, že to není soutěž o mně, na mě tam nikdo není zvědavý a jsem tam od učení a to mi pomohlo.“

Učení to bylo opravdu intenzivní. V pondělí, úterý a ve středu se trénuje v sídle České televize na Kavčích horách a ve čtvrtek je první zkouška ve studiu na výstavišti, ke které už hraje živá hudba a dívají se na ni kameramani a osvětlovači, kteří si plánují práci. V pátek se celý přímý přenos sjede nanečisto hned dvakrát, ale bez kostýmů, přičemž soutěžící a hlavně choreografové chodí i do přenosového vozu poradit se, na jakých záběrech vynikne jejich tanec nejlépe.

V sobotu, v ostrý natáčecí den, se všechno sehraje hned třikrát: nejdřív bez kostýmů, pak i s nimi, ale bez make-upu a naposledy už naživo v televizi. „V natáčecí den vždycky začínáme přípitkem a celé to má hrozně hezkou atmosféru. Ve StarDance jsem vůbec našel spoustu nových upřímných přátel, takže budu na přenosy jezdit určitě i dál, abych je podpořil,“ říká Michal.

Speciálně se ta podpora týká jeho bývalé taneční partnerky Adriany Maškové, také studentky Masarykovy univerzity, jež tančí s Miroslavem Hanušem. Mimořádně právě o nich si Michal myslí, že se dostanou do poslední trojice. A kromě nich sází na herce Veroniku Kubařovou a Matouše Rumla. •